

[Carl Petersen.]

spørge: hvor længe vil man fra venstres og de konservatives side blive ved med at bilde landmændene ind, at hvis blot de slap for ejendomsskatterne, ville deres økonomi være reddet? Jeg ved godt, at det er håbløst at argumentere herimod i almindelighed, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at stille tallene op; så kunne det dog være, at en og anden kom til at tænke over problemet og fandt ud af, hvor lidt dette betyder.

Samtlige ejendomsskatter til staten, amterne og sognekommunerne, med undtagelse af Gentofte kommune, beløber sig til omkring 400 mill. kr. Heraf regner man med at landbruget betaler ca. 250 mill. kr. Hvis der ikke mere skulle opkræves ejendomsskatter, altså de 400 mill. kr. — for jeg går ud fra, at når man taler om ophævelse af ejendomsskatterne, skulle det også gælde de ejendomsskatter, der betales af ikke-landbrugsejendomme — ville det betyde, at disse 400 mill. kr. skulle skaffes på anden måde. Tror man da, at de 200 000 landbrugsbesiddere, som findes her i landet, ville undgå at komme til at deltage i dækningen af det manglende beløb? Nej, det skulle nok vise sig, at de kom til at betale mindst det beløb, som de betaler nu.

Derimod ville det nok blive sådan, at det var andre landmænd, der kom til at betale; end dem, der nu betaler, og det er ikke vanskeligt at få øje på, i hvilken retning forholdene ville forskyde sig. Generelt kan man vist regne med, at lettelsen ville komme de store og mellemstore ejendomme til gode, og at de øvrige ejendomme ville komme til at betale mere; endvidere ville det inden for samtlige grupper blive de dygtige, der kom til at betale for dem, som har råd til ikke at anstrenge sig alt for meget.

Tror det ærede medlem hr. Sønderup, at en sådan skattepolitik ville fremme initiativ og arbejdslyst? Jeg tror det ikke. Det ville være nyttigt at forklare landmændene sagens rette sammenhæng i stedet for at fortælle dem, at de 27 mill. kr., som landbruget i dag betaler i ejendomsskatter til staten, er af stor betydning for deres økonomi, medens den lettelse, som de fik i amtsbeskatningen, betegnes som „fedteskillinger“, selv om beløbet var om-

trent det samme. Jeg tror ikke, man kan hjælpe landbruget ad denne vej.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget modtaget forskellige deputationer, deriblandt repræsentanter for handelen, og det er der jo ikke noget mærkeligt i, eftersom handelen i høj grad må være interesseret i disse lovforslag. Det har derimod forundret mig noget, at handelens folk har udtalt, at de er ængstelige for, at denne lovgivning vil skade deres interesser. Man har en fornemmelse af, at de føler det, som om landbrugserhvervet og staten forlanger, at de skal ofre et eller andet i denne anledning.

Må jeg lige konkretisere, hvad lovforslaget om afsætning af landbrugsvarer går ud på. Det går ud på, at der skal opkræves en afgift af alle landbrugsvarer, og at de indkomne beløb skal anvendes til fremskaffelse af nye markeder og i det hele taget til at øge omsætningen af landbrugsvarer i ind- og udland. Er det da ikke rigtigt, at jo større omsætningen bliver, jo mere får handelen at handle med, og jo mere vil den formentlig også tjene? Altså kan der dog kun blive tale om en fordel for handelen og ikke om noget offer i denne anledning. Når det endvidere er sådan, at de beløb, der skal anvendes til de handelsmæssige fremstød, ydes af landbruget og det alene, er det vanskeligt at få øje på, hvad skade handelen vil lide. Jeg synes i grunden ikke, det ville være urimeligt, om handelen også ofrede noget på det fremstød, der nu skal gøres, og som er formålet for denne lovgivning, idet det vil kunne spare den for en hel del reklameudgifter. Lovens formål bliver at skaffe øget omsætning for danske landbrugsvarer, og vi håber, at dette formål må blive nået. Jeg skal derfor anbefale ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Det uden for betænkningen stillede ændringsforslag går ud på en udvidelse af det udvalg, der skal være rådgivende for ministeren, nemlig således at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd bliver repræsenteret deri. Jeg har allerede i min redegørelse for udvalgets arbejde gjort opmærksom på, at den enighed, der er opnået partierne imellem, er opnået bl. a. derved, at vi har givet afkald på, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd blev repræsenteret. Det betyder ikke,